

[Finansministeren.]

forslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det til velvillig og hurtig Fremme i det høje Folketing.

Axel Berg: Det her foreliggende Lovforslag, der uforandret er vedtaget i det andet høje Ting, har i et nedsat Udvalg været Genstand for en saglig og grundig Behandling, saaledes som det fremgaar af den af Udvalget afgivne Betænkning.

Det kan vel næppe fragaas, at Forslaget vil give den højtærede Fiskeriminister en endog meget vidtgaaende Bemyndigelse, men i klar Konsekvens af den Konvention, som Rigsdagen allerede har tiltraadt, kan jeg ikke se, hvorledes denne Konvention paa anden Maade skulde faa sin rette Værdi og Betydning. Dette at sprede Bemyndigelse og Ansvar over mange Organer vil næppe være heldigt. Jeg nærer Tillid til, at ingen siddende ansvarlig Minister, hverken paa disse eller andre Omraader, vil have nogen Interesse i at misbruge de ham tillagte Bemyndigelser, saa meget mere som den højtærede Fiskeriminister jo har erklæret at ville raadføre sig med de interesserede Organisationer paa de Omraader, hvor ganske særlige Beslutninger skal træffes.

Jeg finder det set udfra vort Fiskeris Interesser overmaade betryggende, at der nu er en Række Lande, der paa kollektiv Vis træffer Bestemmelser om Begrænsning og Modvirkning af Rovfiskeri af saavel Smaafisk som Yngel. Danmark har gennem en Aarrække staaet rank paa dette Omraade, idet vi stadig har været og er interesseret i, at visse Regler og Bestemmelser maa være gældende i saa Henseende, ogsaa for Fiskerierhvervet i andre Lande, og det er i og for sig det, der er det centrale i Lovforslaget.

For at Forslagets forskellige Bestemmelser kan faa nogen som helst Værdi, maa de naturligvis overholdes. Jeg forstaaer det saaledes, at den internationale Kommission eller Udvalg skal overvaage dette. Jeg vil dog pege paa, at der formentlig fortsat vil foreligge et ikke uvæsentligt Problem, hvad det tyske Trawlfiskeri angaar. De i Lovforslaget indeholdte Straffebestemmelser er vel klare nok, derimod forekommer det mig, at selve Kontrollen med Overholdelse af Bestemmelserne er lidt veg. Dog forstaaer jeg, at der her maa være Tale om et Tillidsforhold Landene imellem, men der er vel Haab om, at den højtærede Fiskeriminister kan give et Svar herpaa.

Med Henblik paa Bestemmelserne an-

gaaende vor Fiskerflaade ser jeg i den højtærede Ministers Udtalelser en vis Optimisme, der forhaabentlig vil vise sig at kunne holde.

Idet jeg i øvrigt henholder mig til den højtærede Fiskeriministers Forelæggelsestale, skal jeg med de fremførte Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Damsgaard: Da det høje Ting i forrige Rigsdagssamling gav sit Samtykke til, at Danmark kunde ratificere den i April 1946 i London vedtagne Konvention, indgik vi paa at gennemføre og overholde en Række Bestemmelser, der langtfra er behagelige eller fremmende for dansk Fiskeri. Men Repræsentanter for de to Hovedorganisationer inden for Fiskeriet, „Vestjysk Fiskeriforening“ og „Dansk Fiskeriforening“, var i London med til at udforme og godkende denne Konvention, som har det vel for øvrigt fornuftige Formaal at forhindre Overfiskning i Dele af Atlanterhavet, Nordsøen, Skagerak og Kattegat, altsaa det havgaaende Fiskeri uden for dansk Søterritorium. Nu er Spørgsmaalet jo, om der er nogen overhængende Fare for, at man skal tømme Havene omkring Danmark og de store Have videre ud for Fisk. Man vil umiddelbart mene, at Fiskebestanden delvis har haft en Fredningsperiode i Krigens Aar. Jeg vil egentlig gerne høre, om den højtærede Fiskeriminister, der vel har særlige Betingelser for at kunne bedømme disse Forhold, ikke ogsaa er af den Mening, at denne Frygt for, at vi rent skal fiske Havene tomme for Fisk, er noget overdreven, og om det, at vi har haft denne Fredningsperiode for Fiskeriet paa Grund af de særlige Forhold, de særlige Besejlingsforbud under Krigen og Besættelsen, ikke netop kunde give Anledning til, at man nu ikke straks begyndte at indskrænke Muligheden for Fiskeri. Derfor er det, at jeg spørger, om den højtærede Fiskeriminister ikke har den samme Opfattelse, som jeg her giver Udtryk for. De 12 Lande, herunder Danmark, som har tiltraadt Londonkonventionen, har jo herigennem bundet det danske Fiskerierhverv til en Række Bestemmelser, som er betænkelige, og selv om Rigsdagen har godkendt Konventionen, skal det dog siges ved denne Lejlighed, at der er Tale om betydelige Indgreb over for Fiskerierhvervets Initiativ og Udviklingsmuligheder. En Bestemmelse, der gaar ud paa, at den danske Fiskerflaade ikke maa udvides ud over den Størrelse, den har i Dag, aabner kun et meget mørkt Perspektiv for den friske og dygtige Fiskerungdom, vi har, en Fisker-